

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 3T/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010277
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2021:6920010277.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaných 1/ E. O., A.. XX.XX.XXXX Q. H. X., 2/ E. O., XX.XX.XXXX Q. H. X., 3/ F. U., A.. XX.XX.XXXX Q. H. X. a 4/ D. T.E., A.. XX.XX.XXXX Q. H. X., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. júla 2021, takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ E. O. Y. S. H. B. A. G. Y. O. , A.. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom E. XXX, okres H. X., živnostník,
2/ E. O. Y. S. H. B. A. G. Y. O. , A.. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom E. XXX, okres H. X., bez pracovného pomeru,
3/ F. U. Y. O. Y. W. Š. G. I. , A.. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom E. XX, okres H. X.,
4/ D. T. G. B. A. B. Š. E. Q. Á. , H.. W., A.. XX.XX.XXXX v H. X., trvale bytom E. XXX, okres H.Á. X., štátna zamestnankyňa,

sa spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota zo dňa 02.06.2020, sp.zn. 1Pv/290/19/6609, v ktorej im je kladené za vinu, že v polnočných hodinách na prelome dní 20.07.2019 a 21.07.2019, následne po tom ako obžalovaní E. O. X., E. O. P. Y. D. T. opustili byt č. XXX v obci E., okres H. X., po krátkom čase obžalovaný F. U. vošiel opäť do toho istého bytu so zámienukou, že si musia tam prítomní svedkovia mal. P. P., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Q., P.Š. XX, okres F. a obyvateľ bytu mal. P. W., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. N. XXX, okres F., vypiť alkohol, lebo keď nie, tak ich dobije, následne na to po nejakom telefonáte bez súhlasu domácej osoby vošli do bytu aj obžalovaní E. O. X.. Y. E. O. P., ktorí spoločným konaním fyzicky napadli oboch maloletých a to tým spôsobom, že ich fackali a päšťami udierali do hlavy, kde následne ich proti ich vôli prinútili pod hrozbou fyzického násillia nastúpiť do motorového vozidla VW Sharan, EČV: H. XXX I. a odviezli ich v obci E., okres H. X., na dvor rodinného domu so súpisným číslom XXX, kde sa nachádzala aj obžalovaná D. T., kde oboch maloletých svedkov prinútili, aby si ľahli na zem, kde ich následne kopali a udierali päšťou do oblasti hlavy, mal. P. P. obžalovaný F. U. stláčal prst ľavej ruky kliešťami a obžalovaná D. T. na chrbte mu zahasila ohorok cigarety, kde po tomto počínaní obžalovaný E. O. X.. povedal oboch maloletým, že ak niekomu povedia, čo im urobili, tak že ich zabijú, ako aj ich rodiny, pričom uvedeným konaním utrpel mal. P. P.Á. zranenia, a to zlomeninu nosových kostí, pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo oboch očí, pomliaždenie vlasatej časti hlavy, brady a sánky s podvrtnutím spánkovo sánkového kĺbu vľavo, pomliaždenie ušnice, pomliaždenie krku, pomliaždenie chrbta a malú popáleninu II. stupňa chrbta v strede pri krku, s dobou liečenia a práceneschopnosťou do 10 dní a bezprostredne po udalosti prežil akútnu stresovú reakciu, v dôsledku ktorej trpel adaptačnou poruchou s úzkostne fobickou symptomatológiou, so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu viac ako 42 dní a mal. P. W. utrpel zranenia, a to pomliaždenie tváre (čela, líca a brady), vlasatej časti hlavy, oboch ušnic, krku vpravo, chrbta, driekovej oblasti a podvrtnutie krčnej chrbtice ľazšieho stupňa so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu 10 dní a bezprostredne po udalosti sa u neho prejavila akútna stresová reakcia, v dôsledku ktorej trpel adaptačnou poruchou s úzkostne depresívnou symptomatológiou, so sťažiením obvyklého spôsobu života po dobu 16 dní,

t e d a

obžalovaný 1/ E. O., XX.XX.XXXX

- násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy mal iného nútiť, aby niečo konal alebo trpel a konania sa mal dopustiť na chránenej osobe - na dieťati a z osobitného motívu - v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin,
- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlia iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaný 2/ E. O., XX.XX.XXXX

- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlia iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaný 3/ F. U.Š., XX.XX.XXXX

- násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy mal iného nútiť, aby niečo konal alebo trpel a konania sa mal dopustiť na chránenej osobe - na dieťati,
- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlia iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaná 4/ D. T.Š., XX.XX.XXXX

- spoločným konaním mala inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu a dopustiť sa ho na chránenej osobe - na dieťati,
- spoločným konaním mala inému úmyselne ublížiť na zdraví,

t ý m m a l i s p á c h a ť

obžalovaný 1/ E. O., XX.XX.XXXX

- zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a § 140 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 2/ E. O., XX.XX.XXXX

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 3/ F. U.Š., XX.XX.XXXX

- zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona a § 140 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaná 4/ D. T., XX.XX.XXXX

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona v spojení s ustanovením § 139 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

o s l o b o d z u j ú podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku samosudca poškodených mal. P. W., A.. XX.XX.XXXX a P. P., A.. A.. XX.XX.XXXX, s celými nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na súd dňa 02.06.2020 obžalobu pod č.k. 1Pv/290/19/6609-58 na obvinených 1/ E. O., A.. XX.XX.XXXX, 2/ E. O., A.. XX.XX.XXXX, 3/ F. U., A.. XX.XX.XXXX a 4/ D. T., A.. XX.XX.XXXX na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v podanej obžalobe a v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Konanie uvedené v skutkovej vete u jednotlivých obvinených právne kvalifikoval nasledovne:

- u obvineného 1/ E. O., A.. XX.XX.XXXX ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona v spojení s § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 140 písmeno c/ Trestného zákona, ďalej ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, všetko formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- u obvineného 2/ E. O., A.. XX.XX.XXXX právnu kvalifikáciu modifikoval pri prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní ako prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, všetko formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- u obvineného 3/ F. U., A.. XX.XX.XXXX ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona v spojení s § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 140 písmeno c/ Trestného zákona, prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, všetko formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- u obvinenej 4/ D. T., A.. XX.XX.XXXX ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona v spojení s § 139 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, všetko formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.07.2021 obhajkyňa obžalovaných 1/,2/ a 4/ v stanovisku k obžalobe uviedla, že namieta skutkový dej, ako aj právnu kvalifikáciu skutku, kladeného za vinu obžalovaným.

Podľa obhajkyne obžalovaného 3/ je obžaloba predčasne podaná, nesprávne skutkovo ustálená z čoho vyplýva následne aj nesprávna právna kvalifikácia.

Všetci obžalovaní na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásili, že sa cítia byť nevinní zo spáchania skutku, ktorý im je v obžalobe kladený za vinu.

Z obžalovaných na hlavnom pojednávaní vypovedali len obžalovaní 1/ a 4/, obžalovaní 2/ a 3/ využili svoje zákonné právo a odmietli vo veci vypovedať, preto boli podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátora čítané zápisnice o ich výsluchu z prípravného konania, a to zápisnice o výsluchu obžalovaného 2/ zo dňa 23.07.2019 z čl. 98 až 106 a zo dňa 09.09.2019 z čl. 107 až 110 a zápisnice o výsluchu obžalovaného 3/ zo dňa 24.07.2019 z čl. 111 až 116 a zo dňa 09.09.2019 z čl. 117 až 120.

Obžalovaný 1/ E. O. na hlavnom pojednávaní spontánne vypovedal o tom, že do predmetného bytu vošiel dvakrát. Prvýkrát tam vošiel pretože spoločne s partnerkou, obžalovanou 4/ D. T. hľadali jej dcéru X.. Našli ju pred dverami bytu, ktoré boli otvorené, X. bola v zlom psychickom a fyzickom stave, triasla sa, mala mokré vlasy, veľmi napuchnutú spodnú peru, nechcela nič povedať. D. sa pýtala chlapcov čo jej spravili a chlapci odpovedali, že nič, že len pili alkohol. Mladší z chlapcov im povedal, aby kľudne vošli dnu a pozreli sa. Keďže jemu a D. sa nezdal stav X. (myslel si, že je nadrogovaná), zatelefonoval kamarátovi, obžalovanému 3/ F. U., ktorý mal osobnú skúsenosť s drogami, aby sa prišiel na X. pozrieť. Keď U. prišiel, tak povedal, že si nemyslí, že je nadrogovaná, ale podľa neho mala len vypité. Následne on spoločne s D., X. a U. odišli domov. Dodal, že P. sa v byte skrýval za skriňou a vyšiel až vtedy, ako D. začala prezeráť nábytok a veci. X. ho chytila za ruky, silno ho držala, nechcela nič povedať a keď prišli domov, tak D. uložila X. do postele, lebo podľa nich bola opitá.

Na doplňujúce otázky uviedol, že nikto ani jemu, ani Lucii nezakázal, aby vošli do predmetného bytu, zavolať ich dnu ten mladší chlapec, že sa tam kľudne môžu ísť pozrieť, že sa nič nestalo. Doplnil, že keď bol v byte prvýkrát, tak nazrel aj do kúpeľne a tam videl na zemi pokrčenú krvavú plachtu a v tom čase si ešte s touto plachtou nespájal žiadne súvislosti. Až keď sa doma s D. a U. rozprávali o tom čo sa stalo, tak sa ich spýtal, či si všimli tú krvavú plachtu v kúpeľni a hneď na to D. išla k X. a všimla si na nej, že má krvavé nohavice aj nohavičky, pričom tiež povedala, že X. teraz nemá menštruáciu. D. začala byť opäť nervózna, vystresovaná, lebo sa začala spájať tú krv s možným sexuálnym násilím. Preto U. povedal, že pôjde naspäť k chlapcom do bytu a zistí čo sa tam skutočne stalo. Odišiel, po nejakom čase zavolať, že chlapci tvrdia, že sa nič nestalo a že kľudne prídu vec vysvetliť. Medzitým prišiel domov aj jeho syn, obžalovaný 2/ E. O. mladší a spoločne aj so synom išli späť do bytu pre chlapcov. Keď vošli do bytu, tak ten starší chlapec neustále opakoval, že X. nič nespravili a keďže bol agresívny a obžalovanému 1/ sa neustále vynáral obraz X., keď ju prvýkrát videl v tom zlom stave pred dverami, tak tomu staršiemu chlapcovi „pľasol“. Dodal, že do bytu išiel druhýkrát aj preto, lebo chcel zistiť od čoho je tá plachta v kúpeľni zakrvavená, avšak keď vošiel do kúpeľne, tak plachta tam už nebola, ale bola v práčke, ktorá prala.

Na otázku prokurátora, či útočili na chlapcov len verbálne, alebo aj fyzicky, obžalovaný 1/ uviedol, že on sám bol tiež veľmi rozčúlený, tak na chlapcov kričal a tomu staršiemu aj vrazil. Dodal, že aj jeho syn dal zaucho tomu istému chlapcovi. Následne všetci odišli z bytu von, teda on, jeho syn, U. a obaja chlapci, pričom chlapci išli dobrovoľne s tým, že doma sa všetko vysvetlí. Išli jeho autom značky VW Sharan, z ktorého boli vzadu vybraté sedačky, lebo auto používal na nosenia náradia na stavbu. Keď prišli do dvora, kde býva D., tak chcel, aby X. vyšla tiež von a aby povedala čo sa vlastne stalo a chceli tak, aby sa chlapci so X. vzájomne konfrontovali. X. však von nechcela ísť a povedala, že ten starší chlapec jej ublížil, bála sa a na to sa D. veľmi rozčúlila, vybehla von a prefackala toho staršieho chlapca von na dvore a pri tomto fackovaní chlapec povedal, že do X. „vopchal len prsty“. D. prefackala aj toho mladšieho chlapca, ktorému vyčítala, že dopustil aby sa to X. stalo.

Následne spoločne s D. zhodnotili situáciu tak, že je to potrebné riešiť prostredníctvom polície, preto tam D. telefonovala. Starší chlapec, P. sa vtedy pokúsil ujsť, rozbehol sa k bráne a on sa rozbehol za ním, aby neušiel a keď ho chytil, tak ho uderil a vrátil ho späť a potom dával pozor, aby až do príchodu policajnej hliadky sa tento chlapec opäť nepokúsil utiecť.

Na otázku prokurátora, či sa v byte u chlapcov uskutočnil aj nejaký telefonát, obžalovaný 1/ uviedol, že keď tam boli druhýkrát a krvavá plachta už nebola v kúpeľni na zemi, tak zisťovali kde plachta je, pričom mladší chlapec povedal, že plachta je krvavá od jeho mamy, tak mu prikázali mame zavolať, čo

on aj spravil a jeho mama, T. W. do telefónu povedala, že pred týždňom potratila a odvtedy, že je od nej plachta zakrvavená s tým, že túto plachtu kázala synovi vyprať.

Na otázky obhajkyne ohľadne jeho vzťahu s D. a X., obžalovaný 1/ uviedol, že so X. má veľmi blízky vzťah, má ju veľmi rád, pričom mu viackrát povedala, že ho má radšej ako mala rada svojho otca. Na ďalšiu otázku uviedol, že chlapcov vôbec nenútili žiadnym spôsobom, aby s nimi išli veci vysvetliť, nevyhrážali sa im a dodal, že obaja chlapci boli veľkí „frajeri“, a to hlavne ten starší a neustále opakovali, že oni nič nespravili, preto to kľudne pôjdu vysvetliť. Tiež vypovedal o tom, že nevidel, že by chlapcom fyzicky ublížil F. U. a tento odišiel z domu D. ešte predtým, ako prišla policajná hliadka.

Z čítaných zápisníc o výsluchu obžalovaného 2/ E. O. z prípravného konania bolo zistené, že dňa 09.09.2019 využil svoje zákonné právo a k veci nevypovedal a pri výsluchu dňa 23.07.2019 okrem iného uviedol, že poškodených osobne nepoznal. Kritického večera prišiel na návštevu k obvinenej D. T., s ktorou žije jeho otec. V čase jeho príchodu mu obaja uviedli, že X. mala byť znásilnená v byte v E.. On spolu s otcom išiel ku tej bytovke. Obvinený čakal dole, nič nepočul a vnímal len to, ako jeho otec spolu s F. U. a chlapcami - P. Y. P. zišli dole. Chlapci boli v pohode, išli dobrovoľne, vraveli, že oni X. neznásilnili. Obvinený šoféroval motorové vozidlo zn. Volkswagen Sharan, o vozidle Ford Galaxy nemal vedomosť. Chlapci sedeli na podlahe, lebo v aute bolo len jedno sedadlo v druhom rade. Keď prišli ku D., tak všetci sedeli na dvore. D. išla za dcérou, vypytovala sa jej, čo sa stalo. Po nejakom čase D. vyšla von, bola v amoku, rozčúlená, plakala a začala fackať P. so slovami, že čo urobil jej dcére a facky dala aj P., ktorému vytykala, že nedával pozor na jej dcéru. Obvinený uviedol, že nikoho nenútili násilím, resp. hrozbou násillia nastúpiť do auta, nikto chlapcom nekázal ľahnúť si na zem, nikto ich nekopal, ani neudieral päšťami, obvinený nevidel, že by F. U. alebo niekto iný stláčal niekomu prsty kliešťami, nie je pravda, že by sa jeho otec chlapcom vyhrážal, že keď o tom niekomu povedia, tak ich zabije aj s rodinami, rovnako nie je pravda, že by Lucia alebo niekto iný zahasil cigaretu na chrbte poškodených. V čase príchodu polície poškodený P. P. ani P. W. neboli zranení, možno po tých fackách niečo mali, ale on si nič nevšimol. Podľa neho si to poškodení vymysleli, aby zakryli, resp. zmiernili následky svojich konaní voči X..

Obžalovaný 3/ F. U. pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 09.09.2019 využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať, predtým k veci samej uviedol, že v sobotu dňa 20.07.2019 pred polnocou mu zatelefonoval E. O. st. s tým, či by sa vedel ísť pozrieť do bytu, kde bol E. O. st., jeho družka D. T., jej dcéra X. a dvaja chlapci, ktorých mená nevedel uviesť. Byt bol otvorený, on sa opýtal či môže vojsť dnu a chlapci povedali, že áno. Videl, že X. mala napuchnutú peru, na prvý pohľad to vyzeralo, akoby na ňu spadla, videl, že mala mokré vlasy a cítil z nej alkohol. Situácia bola pokojná, chlapci uviedli, že ju v takom stave našli. Následne on, E. O. , D. T. a jej dcéra X. spolu odišli na aute zn. VW Sharan ku D. T.. Tam išli oni traja do domu, on ostal na terase. D. uložila X. do postele, bola zhrozená z toho, že z nej nevedela nič dostať, on ju upokojoval a ponúkol sa D., že pôjde za chlapcami a poprosí ich, aby prišli D. vysvetliť, kde našli X.. D. mu požičala bicykel a on išiel naspäť do bytovky ku chlapcom. Dvere na byte boli zatvorené, zaklopal, chlapci otvorili, opýtal sa ich či sa môže s nimi porozprávať, vošiel do kuchyne, kde sa ich okrem iného opýtal, či by s ním išli ku T. vysvetliť skutočnosti ohľadom X.. Po chvíli prehovárania prišli do bytu E. O. st. spolu so synom E. O. ml. Obvinený nevedel uviesť, ako sa dostali do bytu. Hneď ako vstúpili dnu, tak E. O. zvýšil na chlapcov hlas, pýtal sa na nejakú zakrvavenú plachtu, čo mal vidieť v kúpeľni. Obvinený nevedel, o čom je reč. Chlapec povedal, že tá plachta patrila jeho mame, ktorá potratila. E. O. st. na chlapca kričal, on sa ho snažil upokojiť, lebo videl, že chlapec ťažšie dýcha, chlapec mu povedal, že má astmu, tak ho obvinený poslal, nech si dá sprej a keď sa ukludní, nech napíše mame, aby mu zatelefonovala. Jeho mama obvinenému do telefónu potvrdila skutočnosti ohľadom potratu. Situácia sa ukludnila, ten mladší chlapec sa tak vydesil, že sa z toho pomočil. Obvinený ho upokojoval, že sa nemusí báť. Poprosil ich, aby išli s nimi a oni povedali, že pôjdu. Prišli ku D. T., sadli si na chodník. Následne vyšla z domu D. T. a začala chlapca fackať a udierať po celom tele až dovtedy, kým ju E. O. st. od neho neodtrhol. Počas toho ako obvinená bila toho blondavého chlapca, tak sa jej priznal, že do X. vnikol len prstami. Obvinená bola v amoku, veľmi kričala na blondiaka, aj na mladšieho chlapca, ako to mohol dovoliť. Ten chlapec povedal, aby nevolali políciu, mladší tvrdil, že nebol v byte, keď sa to malo stať. Obvinený vo svojej výpovedi tiež uviedol, že E. O. st. v byte dal facku staršiemu chlapcovi, tiež, že mladší chlapec sa pomočil zo strachu, lebo obvinení O. po vojdení do bytu začali kričať. Tiež sa priznal k tomu, že na dvore u D. T. vzal kliešte a chytil nimi chlapcovi jeden prst. Prst mu nestlačil silno, bol si vedomý, že by mu mohol ublížiť. Prítom ako mu ten prst stláčal na dvore bol len on a chlapci. Tiež uviedol, že starší chlapec chcel z dvora ujsť, rozbehol sa ku bráne, ale obvinený E. O.

st. ho chytil, doniesol ho naspäť a niekto z nich povedal, nech si ľahnú na zem, aby neutekali. Obvinený uviedol, že ho mrzí to, čo sa stalo s kliešťami, nechcel chlapcovi zlomiť prst alebo niečo horšie. Pokiaľ sa týkalo ďalších zranení poškodených maloletých, tak k týmto sa nevedel vyjadriť, on nebil ani jedného z chlapcov. Od D. T.Š. odišiel hneď po incidente s kliešťami, keď E. O. st. vyšiel z bytu a povedal, že zavolať policajtov. Obvinený tiež dodal, že mal vypité, ale vedel čo robí.

Obžalovaná 4/ D. T. na hlavnom pojednávaní k veci samej spontánne uviedla, že v kritický večer jej dcéra X. išla von s kamarátmi, okolo 20.00 h jej telefonoval, že je s W. a s jeho kamarátom, pričom bola v pohode, smiala sa do telefónu. Asi okolo 23.00 h dostala z dcérinho telefónu SMS správu v znení „... dobrý večer, X. u mňa zaspala, môže u mňa zostať spať, ráno príde okolo 08.00 domov, H. ...“. Ohľadom tejto SMS-ky uviedla, že sa jej to nezdalo, pretože X. bola v tom čase s kamarátkou H. pohnevaná a tiež preto, že táto kamarátka ju inak oslovuje, keď spolu komunikujú, preto zatelefonovala X., ktorá po nejakom čase zdvihla, bola rozospatá a povedala kde je. Následne ona aj s priateľom E. išli pre X., pretože sa jej to celé nezdalo a začala sa báť o dcéru. Vedela kam má ísť, pretože dcéra sa s W. dlhšie kamarátila a vedela kde W. býva. Keď išli do bytu, tak X. bola spolu s P. W. pred dverami bytu, ktoré boli otvorené. Podľa nej bola X. „v strašnom stave“, mala mokré vlasy, veľmi opuchnutú spodnú peru, celá bola vystrašená a ona sa preto veľmi zľakla a hlavou jej preletelo, či X. nebrala drogy. Spýtala sa W. čo sa X. stalo, on tvrdil, že nič a že sa kľudne môžu ísť do bytu pozrieť. V byte v spálni sa skrýval druhý chlapec - P., ona prehľadávala tašky, šuflíky (hľadala drogy), nič však nenašla, bola veľmi rozčúlená, kričala na chlapcov „čo ste X. dali, čo ste jej urobili“ a pod.. Tvrdila, že chlapci opakovali, že sa nič nestalo, medzitým prišiel do bytu U. a povedal, že Sára nevyzerá nadrogovaná ale je len opitá a že sa asi niekde buchla. Následne odišla ona so Sárrou aj s priateľom a U. ku nej domov, uložila X. spať a chcela vec s ňou riešiť až potom, ako sa vyspi a vytriezvie. Keď ju uložila, tak sa začali s priateľom aj s U. o veci rozprávať, oni ju upokojovali, aby sa ukludnila, že X. jej len opitá. Keď sa však priateľ opýtal, či si všimli v kúpeľni krvavú plachtu, tak opäť veľmi znervóznela, išla sa pozrieť na X., zobudila ju, začala ju prezerať a vtedy si všimla, že mala po tele modriny, strhnuté znamienko na chrbte, krvavé nohavice aj nohavičky a keďže X. nemala mať v tom čase menštruáciu, hneď ju napadla myšlienka, že X. sexuálne ublížili. Nekludná bola aj preto, že X. najprv nechcela nič povedať, až nakoniec povedala „... oni mi ublížili, ja som nechcela ...“. Toto povedala priateľovi E. a pamätá sa už len na to, keď na ich dvore po nejakom čase zastalo auto a vyšli z neho priateľ E., jeho syn, F. U. a chlapci P.Á. Y. W.. E. jej povedal, že poďme ich konfrontovať, lebo na byte v kúpeľni už nebola ani plachta a oni sa chceli chlapcov pýtať čo sa vlastne stalo, ako to všetko majú riešiť a či to nie je potrebné riešiť antikoncepciou alebo podobne. X. však nechcela vyjsť von a zdôvodnila to tým, že sa bojí a že jej ten starší ublížil. Hneď ako jej to X. povedala, tak sa silno rozrušila, rozbehla sa k tomu chlapcovi a začala ho biť, bola zúrivá. E. ju chytil a povedal, že to už stačí, pričom dala dve facky aj W., ktorému zazlievala to, že dopustil, že je X. v takom stave, pretože sa spoločne už dlhšie kamarátili. Zopakovala, že bola veľmi rozrušená, behala z domu na dvor a späť, medzitým telefonovala na políciu, potom počula kričať „stoj“ a neskôr jej E. vysvetlil, že P. chcel ujsť, preto na neho kričal, chytil ho a že ho aj udrhel. Na políciu telefonovala z dôvodu, že mala podozrenie z násilnej sexuálnej trestnej činnosti spáchanej na jej dcére X..

Na doplňujúce otázky uviedla, že na dvore aj v byte u chlapcov bol krik, chlapcom vyčítali krikom „... ako ste to mohli X. spraviť, prečo ste to X. spravili, prečo je X. krvavá ...“ a podobne. Ona fyzické útoky spoluobžalovaných na poškodených chlapcov osobne nevidela, počula len verbálne výčitky.

Na otázku obhajkyne uviedla, že jej deti majú s priateľom E. O. veľmi dobrý vzťah, vážia si ho, on má na deti veľmi dobrý vplyv, zaujíma sa o nich a je im mužským vzorom po tragickej smrti biologického otca, ktorý spáchal samovraždu. Podľa nej majú taký otcovský vzťah.

Vzhľadom k tomu, že poškodení sa na hlavné pojednávanie nedostavili a svoju neúčasť vopred písomne ospravedlnili, samosudca podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaných a obhajkyní čítal zápisnice o ich výpovediach z prípravného konania, a to P. P. z čl. 132 až 138, z čl. 139 až 143 a z čl. 165 až 168, P. P. W. z čl. 144 až 151 a z čl. 152 až 156, P. P. W. z čl. 157 až 159 a z čl. 161 až 163.

Maloletý P. W. vo svojej výpovedi opísal jednak okolnosti, za ktorých sa kritického večera stretol so X. T. vrátane opisu udalostí, ktoré predchádzali prvotnému príchodu obvinenej D. T. s obvineným E. O. st. do bytu, kde býva. Následne k veci vypovedal, že potom ako obvinená D. T. videla, že jej dcéra mala opuchnutú peru, vošla spolu s obvineným E. O. st. do bytu a začali ho prehľadávať, či sa v byte

nenachádzajú nejaké drogy, X. mama začala vyhadzovať šuflíky, skrinky a keď jej povedal, že nemajú žiadne drogy, tak obvinený E. O. st. ho chytil pod krk a hodil ho v spálni o stenu, potom išiel za P.. Následne zavolali nejakého svojho kamaráta, ktorý prišiel, pozrel na X. a povedal, že nemá v sebe žiadne drogy a odišli všetci z bytu. Následne sa tento muž vrátil do bytu, proti ich vôli vošiel dovnútra a trval na tom, že si s ním musia vypiť. Následne tomu mužovi zazvonil telefón, niečo rozprával a potom povedal niekomu do telefónu, že môžu prísť. Nato išiel ku dverám, otvoril ich a do vnútra vošiel obvinený E. O. st. spolu so synom obvineným E. O. ml. Svedok opísal ako ich bili, jeho udreli päšťami do hlavy, P. hodili niekde v kuchyni, kde si o obkladačku z múru rozbil hlavu, potom ich zobrali von, že majú ísť do auta a ak by to odmietli, tak ich vezmú do kaštieľa a s kálačkou im niečo spravia. Nasadli cez kufor do auta, v ktorom sa nachádzala kálačka a odviezli ich tam, kde býva X.. Svedok podrobne opísal, ako si museli ľahnúť na zem a ako na nich obvinení fyzicky útočili, pričom popísal útoky jednotlivých obvinených ako kopance, údery päšťou, stlačenie prstov mal. P. O., zahasenie cigarety na chrbte mal. P.. Potom X. matka zavolala políciu a im povedali, že ak toto povedia, tak ich zabijú a aj ich rodiny. Obvinený E. O. im povedal, ako majú hovoriť pred políciou a to len ohľadom toho, či chceli znásilniť X.. Po príchode policajtov im začali klamať, obv. E. O. st. povedal len to, že jeho družka ich vyfackala. Tiež popísal, aké zranenia utrpel on a mal. P. P..

Rovnako v podstatných veciach vypovedal aj svedok mal. P. P., pričom tento uviedol aj to, že po opätovnom príchode obvinených E. O. st. so synom do bytu, sa mal. P. zo strachu pomočil. Mal. P. P. v podstate zhodne opísal spôsob, akým boli atakovaní v byte, tiež okolnosti, za ktorých nastúpili do auta, ako aj fyzické útoky na dvore domu obvinenej D. T. vrátane zahasenia cigarety na jeho chrbte, stláčania ukazováka kliešťami, kopancov a pod., ďalej vyhrážok, ak niečo povedia policajtom. Svedok uviedol, že ledva vedel policajtom povedať svoje meno, lebo bol v šoku, bolela ho sánka a vnímal len to, ako sa ho policajti pýtali, čo sa stalo, ale on sa bál im to povedať. P. tiež povedal len svoje meno, kde býva a telefónne číslo. Z jeho výpovede vyplýva, že pred príchodom polície im obvinení povedali, aby si sadli na stoličky, dali im deky. V čase príchodu polície zranenia, ktoré utrpeli, neboli viditeľné.

Na rozdiel od poškodeného W. vypovedal navyše aj o tom (čl. 166 p.v.), že v kúpeľni bola ešte krvavá plachta, o ktorej povedali, že P. mama potratila a krv na plachte bol z nej. Následne P. zatelefonoval mame, povedal jej čo sa stalo a ona chlapovi vysvetlila tú plachtu s krvou a povedala aj to, že to je jej krv a že im to kázala dať prať.

Zákonní zástupcovia maloletých - poškodených, P. P. W. a P. P. sa vo svojich výpovediach vyjadrili k povahovým vlastnostiam svojich synov, ich záľubám, ako aj zdravotným ťažkostiam, ktoré mali v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpeli, vrátane vyšetrení, ktoré absolvovali s maloletými. Uplatnili si náhradu škody, ktorá vznikla ich synom ublížením na zdraví podľa bodového ohodnotenia znalca z odvetvia chirurgie, traumatológie.

Na hlavnom pojednávaní boli ako svedkovia vo veci vypočutí aj policajti, ktorí v kritický čas preverovali telefonické oznámenie obžalovanej 4/ D. T. ohľadom možného spáchania sexuálneho trestného činu na jej dcéru X., a to F. F., P. P. W. Y. H. D..

Svedok F. pre odstup času už spontánne vedel uviesť len toľko, že prišli preveriť oznámenie ohľadom možného znásilnenia, čakali pred domom vonku na RZP, boli tam aj dve osoby, ktoré mali spáchať oznámený trestný čin, pričom išlo o dvoch chlapcov, ktorí boli v poriadku, nebolo na nich vidno, že by boli rozrušení, vyťažoval ich kolega D.. Na doplňujúce otázky uviedol, že chlapci jemu osobne nepovedali, že by im bolo ubližované, ohľadom chlapcov nič neriešili, lebo títo sa na nič nestťažovali a pokiaľ by niekto z nich uviedol nejaké konkrétne informácie ohľadom, že im bolo ublížené, tak by to hneď začali potrebným spôsobom riešiť.

Svedok P. W. pre odstup času k veci uviedol spontánne len toľko, že do E. prišli preveriť hlásené oznámenie o zneužití maloletého dievčaťa, prišla tam aj RZP, kde osádku tvorila aj žena, ktorá sa venovala a komunikovala s dievčaťom a toto dievča odniesli aj s matkou na vyšetrenie. Na terase boli dvaja chlapci, o ktorých zistili, že to majú byť tí podozriví, pričom na chlapcoch bolo vidieť, že sú z celej situácie vystrašení a týchto chlapcov on osobne považoval za páchatel'ov.

Svedok Lacko mal v tom čase službu ako operatívca a išiel preveriť oznámenie do E. ohľadom trestného činu znásilnenia. Pamätal sa na to, že na dvore bolo viac ľudí, okrem iných aj chlapci, O. hliadke vysvetlil

čo sa stalo, v tom čase tam už mal. X. s matkou nebola, lebo odišli na vyšetrenie. Chlapci sedeli v kreslách, P. vzal nabok, vyťažoval ho a tento mu povedal, že to dievča obchytával. Svedok P. vysvetlil, aby sa nevzdával z miesta bydliska z dôvodu ďalších možných procesných úkonov a ráno pre neho prišiel do E. a predvádzal ho služobným autom k výsluchu. Počas jazdy si všimol, že P. je dobitý, začínal puchnúť na tvári, pričom P. mu povedal len toľko, že večer „aj dostal“. Nič viac ohľadom tejto skutočnosti však P. nerozvedol, o veci sa ďalej v aute nerozprávali a na doplňujúce otázky ohľadom tejto skutočnosti svedok uviedol, že P. o dobití nezačal hovoriť sám a spontánne, ale odpovedal len na konštatovanie svedka, ktorý si všimol na jeho tvári príznaky úrazu. Tiež dodal, že večer, keď sa s P. rozprával, tak tento mu nič o žiadne bitke nehovoril.

Svedkyňa A. L., k veci uviedla, len toľko, že kritického dňa v nočných hodinách počula z vedľajšieho bytu mužský a chlapčenský hlas, počula ako mužský hlas povedal: "Ktorý z vás to bol" a potom chlapčenský hlas: "To nie ja, to my sme neboli", ženský hlas nepočula, ani ďalší mužský hlas. Nevenovala tomu pozornosť, nakoľko si myslela, že ide o bežnú hádku medzi synom a priateľom susedy a išla si ľahnúť do spálne, ktorá sa nachádza najďalej od susedného bytu.

Svedkovia N. U. a N. D. sa vyjadrili vo svojich výpovediach len k tomu, že dňa 21.07.2019 videli mal. P. W. bez "goliera" ako tlačil bicykel.

Rovnako sa ku skutku nevedel vyjadriť ani svedok P. O., ktorý sa vyjadril len k brigádnickej činnosti mal. P. P.. Uviedol, že po incidente prišiel P. do práce, nekríval, mal modrinu, tiež mal niečo aj na krku. Maloletý prišiel do práce v stredu alebo vo štvrtok a povedal svedkovi čo sa stalo, vravel, že ho napadli a na jeho otázku, či je v poriadku, mu povedal, že je schopný vykonávať činnosť.

Na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaných a obhajkyň boli podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítané zápisnice o výsluchu svedkyne X. T. z prípravného konania z čl. 189 až 191 a svedkyne T. W. z čl. 186 až 188.

Z čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne X. T. bolo zistené, že poškodeného P. W. pozná od základnej školy, boli kamaráti a s poškodeným P. sa prvýkrát stretla dňa 20.07.2019. K veci samej uviedla toľko, že keď mama a jej priateľ E. prišli pre ňu do bytu P. mamy, tak už bola von pred bytom, stále pred dverami a mama videla, že má napuchnutú peru a hneď sa jej pýtala, čo sa jej stalo. Mama sa pýtala aj P., čo sa stalo a čo jej dali, lebo si myslela, že brala nejaké drogy. P. povedal mame, že jej nič nedali a že kľudne môžu prezrieť byt a prehľadať ho. Potom si pamätala už len toľko, ako stála na chodbe, držala maminho priateľa za ruku a vravela mu, že chce zomrieť. V ďalšom uviedla, že keď prišli domov, tak bola celý čas v izbe, mama zbadala, že má zakrvavené nohavičky, mama bola veľmi nervózna, chodila z izby do izby a pýtala sa jej opakovane čo sa stalo. Ona sa však bála hovoriť, von nešla a keď na ich dvor priviezli P. a P., tak sa bála ísť vonku a povedať pred všetkými čo sa stalo, lebo sa bála P. za to čo jej spravil, že ju znásilnil. Na doplňujúce otázky uviedla, že sa snaží zabudnúť na to, čo sa stalo, ale niekedy, keď sa prebudí zo spánku, tak sa jej vracajú určité spomienky a vety, ktoré v kritický čas odzneli, napr. keď ju P. zavolať do izby a povedal vetu „najsťôr pôjdem ja a potom pôjde P.“.

Z čítanej zápisnice o výsluchu svedkyne T. W. bolo zistené, že je matkou poškodeného P. W. a že v kritický deň v poobedňajších hodinách odišla do P. s mladším synom vyprať prádlo, lebo jej práčka v byte v E. nebola dobrá. Spolu s nimi išli rovnakým autobusom aj syn P., P. P., X. T. a O. P., ktorí vystúpili v M. N. s tým, že idú za kamarátmi. Uviedla tiež, že synovi povedala, že keď operie prádlo, tak príde domov, čo však nespravila, pretože išla na zábavu do M. Q. a do bytu v E. prišla až ráno o 03.00 h. V tom čase boli v byte jej syn P. a P. P., nespali a všimla si, že jej syn má opuchnutú tvár, roztrhané tričko a tiež, že P. mal modriny na rukách. Obaja jej povedali, že do bytu prišiel jeden chlap s alkoholom a povedal im, aby s ním pili, potom telefonoval a do bytu prišli ďalší dvaja a jeden z nich im povedal, že sa dozvedeli, že X. niekto ublížil tým, že ju znásilnil. Potom ich títo chlapi začali biť a odviezli ich ku nim na dvor, kde P., keď chcel ujsť, chytili a začali do neho kopat'.

Na doplňujúce otázky uviedla, že okolo 01.00 h dňa 21.07.2019 jej telefonoval syn, niekomu dal svoj telefón a ten sa jej pýtal, či je pravda, že potratila, čo mu ona potvrdila. V tejto súvislosti dodala, že potratila samovoľne asi v polovici mesiaca júl 2019. Keď prišla domov okolo 03.00 h ráno, tak si tiež všimla prázdne fľaše od alkoholu, povyhadzované veci zo skrine. Dodala tiež, že pred odchodom z

domu kázala chlapcom, aby vyprali prádlo, ktoré bolo v prádelnom koši, pričom tam boli dve obliečky na vankúše, dve obliečky na periny a ešte P. prádlo, pričom medzi týmito vecami nebola plachta.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané aj ďalšie rozsiahle dokazovanie, pričom boli vypočutí znalci P. P. W., F. U. Č. a P. N. X., pričom so súhlasom prokurátora, obhajkyň a obžalovaných boli podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítané aj závery znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z č. 208 až 217 a Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z čl. 218 až 221, znalca P. W. z čl. 236 až 291, znalkyne F. Č. z čl. 295 až 323 a z čl. 324 až 350 a odborné vyjadrenie P. X. z čl. 353 až 378.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia chirurgia, traumatológia P. P. W. okrem iného vyplýva, že poškodení utrpeli zranenia tak, ako sú presne špecifikované vo výrokovvej časti obžaloby. Mechanizmus vzniku zranení bolo šikmé pôsobenie tupého predmetu (päšť, topánka, prsty rúk, zem, múrik a pod.) na oblasť vlasatej časti hlavy na obidvoch stranách, tváre na obidvoch stranách, nosa, brady pravej ušnice, krku a chrbta a pôsobenie horúceho predmetu malého priemeru (cigareta a pod.) na oblasť chrbta. Zranenia poškodených mohli vzniknúť tak, ako to uviedli, teda inými osobami s veľkou pravdepodobnosťou viacerými, opakovanými údermi dlaňou, päťou a opakovanými kopnutiami do oblasti tváre a vlasatej časti hlavy na obidvoch stranách, do oblasti krku, do oblasti chrbta na viacerých miestach, silnejšiemu chyteniu a stisnutiu prstami rúk krku poškodeného, hodeniu do steny a na zem a šúchaniu poškodeného chrbtom po zemi väčšej, avšak nie veľmi veľkej intenzity násilia. Zranenia poškodených zodpovedajú lekárske správy a výpovediam poškodených, pričom smer pôsobenia násilia bol hlavne spredu a z bokov na oblasť hlavy a krku a z bokov a zozadu na oblasť chrbta a to u oboch poškodených. Zo znaleckého posudku vyplýva, že zranenia mal. P. P. si vyžadovali dobu liečenia a PN do 14 dní, pričom maloletý však nedodržiaval liečebný režim a nastúpil do práce ako brigádnik počas školských prázdnin. Zranenia maloletého P. W. ovplyvňovali v obvyklom spôsobe živote po dobu 6 dní od vzniku zranenia, kedy mohol vykonávať bežné činnosti, avšak s miernym obmedzením, nosil fixačný golier na krku, potom už bez obmedzenia, do 10 dní od vzniku zranenia nemohol vykonávať ťažšiu fyzickú prácu. Bodové ohodnotenie bolestného a zranení mal. P. W. bolo stanovené na 50 bodov a v prípade mal. P. P. na 85 bodov.

Znalec P. P. W. bol k záverom svojho znaleckého posudku vypočutý aj na hlavnom pojednávaní, pričom uviedol, že v celom rozsahu na záveroch svojho znaleckého posudku trvá. V súvislosti s poškodeným P. znalec tak, ako v znaleckom posudku, aj na hlavnom pojednávaní zdôraznil, že tento poškodený porušoval liečebný režim tým, že hneď krátko po vzniku zranení nastúpil do práce, preto znalec považoval vplyv vzniknutých zranení na jeho obvyklý spôsob života len za minimálny. Na otázku, či zranenia mohli chlapcom vzniknúť aj len vtedy, ak by dostali viackrát facky, znalec vysvetlil, že pokiaľ u P. napríklad konštatoval zlomeninu nosových kostí, toto zranenie mohlo byť spôsobené aj „dobře trafenou“ fackou na nos poškodeného, pričom krvácanie z nosa nemuselo byť hneď viditeľné, ak išlo len o drobné krvácanie, ktoré si poškodený utrel. Na otázku samosudcu, aby sa vyjadril k popisovaným fyzickým útokom na poškodených kopmi do genitálií a rozkroku, znalec uviedol, že žiadne takéto zranenia neboli zistené ani popisované v týchto oblastiach tiel poškodených. Vo vzťahu k zraneniu, ktoré malo byť spôsobené ohorkom cigarety, znalec uviedol, že u jedného z poškodených bola na chrbte zistená len drobná popálenina, chrastička, avšak znalec nemohol jednoznačne potvrdiť, že to vzniklo od ohorku cigarety. Toto zranenie mohlo podľa znalca vzniknúť aj tým, že poškodený bol šúchaný po zemi, na ktorej sa nachádzal napríklad kamienok, od ktorého tiež takéto drobné zranenie mohlo vzniknúť. Dodal, že pokiaľ by to bolo od cigarety, tak táto popálenina mohla byť bolestivá len v čase vzniku a doba jej liečby je krátká, dva až tri dni. Na otázku ohľadom intenzity úderov, ktoré pôsobili na poškodených, znalec uviedol, že táto intenzita nebola veľmi veľká, pretože ani zranenia poškodených neboli vážne. Znalec sa vôbec nevedel vyjadríť k zraneniam, ktoré mali byť podľa poškodených spôsobené kliešťami s odôvodnením, že nič v tomto smere nebolo zaznamenané ani zistené.

Zo záverov znaleckých posudkov vypracovaných znalkyňou psychologičkou na maloletých okrem iného vyplýva, že pamäťové schopnosti oboch maloletých sú kvalitné, neboli u nich zistené sklony ku fabuláciám a konfabuláciám. Z psychologického hľadiska znalkyňa neodporučila opakované výsluchy maloletých. Znaleckými posudkami vypracovanými KEÚ PZ Banská Bystrica bola zistená DNA zhoda s odtlačkami obvineného E. U. na kliešťach a tiež bola zistená aj DNA zhoda vzorky krvi mal. P. P. s DNA vzorkou na obkladačke v byte, v ktorom býva mal. P. W.. V priebehu vyšetrovania bolo zabezpečené aj odborné vyjadrenie vypracované znalkyňou z odvetvia psychiatrie, vypracovaného na

maloletých, z ktorého vyplýva, že u maloletého P. P. bola zistená adaptačná porucha s úzkostne fobickou symptomatológiou s pretrvávajúcim úzkostným prežívaním, prítomnými prchavými reminiscenciami a pocitmi strachu v súvislosti s prežitou traumatizujúcou udalosťou v podobe fyzického útoku na jeho osobu. Jedná sa o stav po traumatizujúcej prežitej udalosti, v príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou a mal za následok mierne narušenie obvyklého spôsobu života minimálne tri mesiace v dôsledku doteraz neliečenej doznievajúcej úzkostnej adaptačnej poruchy. Pod vplyvom inkriminovanej stresovej udalosti sa zmenil kvalitatívne jeho spôsob života v zmysle poruchy prežívania úzkosti, strachu, obáv, opakovaného prežívania situácie v myšlienkach, plačlivosti, narušeného spánku a prežitá udalosť v príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou mala za následok narušenie obvyklého spôsobu života natoľko, že maloletý mal nočné mory minimálne jeden mesiac po vyšetrovanej udalosti, nebol spôsobilý navštíviť svojho stomatóloga ani po troch mesiacoch po inkriminovanej udalosti. Pokiaľ sa týka maloletého P. W., tak u tohto psychiatrickým vyšetrením znalkyňa zistila akútnu reakciu na stres a adaptačnú poruchu s úzkostne depresívnou symptomatológiou, pre ktoré bol v krátkodobej liečbe pedopsychiatra, užíval liečivo hydroxizin v trvaní 16 dní. Pod vplyvom stresovej udalosti a následne vzniknutej adaptačnej poruchy u menovaného vzniklo sťaženie obvyklého spôsobu života natoľko, že prežíval pocit strachu z eventuálneho ďalšieho útoku a preto bol sociálne izolovaný, stránil sa ľuďmi okrem najbližšej rodiny, bál sa chodiť sám po dedine, nechodil do spoločnosti rovesníkov najmenej do 01.09.2019, taktiež nebol spôsobilý samostatne sa venovať svojim záľubám a športovým aktivitám najmenej do 01.10.2019. Jednalo sa o stav po prežitej udalosti v príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou a mal za následok narušenie obvyklého spôsobu života.

Ďalej samosudca podľa § 269 Tr. poriadku ako listinné dôkazy prečítal lekárske správy z čl. 395 až 399, evidenčnú kartu vozidla z čl. 381 až 384, fotodokumentáciu z vykonanej prehliadky tela z čl. 386 až 394, zápisnicu o vykonaní prehliadky iných priestorov s fotodokumentáciou z čl. 407 až 416, úradný záznam o pohybe osobného motorového vozidla z čl. 417, zápisnicu o vydaní veci z čl. 423 až 424, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou z čl. 425 až 433, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou z čl. 434 až 444, správu od zamestnávateľa na poškodeného P. z čl. 435, rodný list P. W. z čl. 436, správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny D., pracovisko F. na mal. W. z čl. 437 až 441 a na P. z čl. 442 až 446, správu Základnej školy E. z čl. 448 (mal. W.), správu Obchodnej akadémie H. X. (X. T.) z čl. 449, správu z miesta bydliska z čl. 450 až 451, pracovný posudok z čl. 452 (obž. 4/ T.), pracovný posudok z čl. 453 (obž. 3/ U.), odpisy registra trestov z čl. 459 až 462, výpisy z ústrednej evidencie priestupkov z čl. 463 až 466, podstatný obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní z veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020 zo dňa 15.06.2021 z čl. 607 až 613, podstatný obsah zápisnice o trestnom oznámení X. T. z čl. 621 až 630, podstatný obsah zápisnice o výsluchu osoby P. W., A.. XX.XX.XXXX z čl. 630 až 632, podstatný obsah zápisnice o výsluchu osoby P. P., A.. XX.XX.XXXX z čl. 633 až 636, výrokovú časť uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Rimavská Sobota o vznesení obvinenia z čl. 637 až 643, obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, č.k. 2Pv/288/19/6609-83 zo dňa 30.11.2020 z čl. 596 až 602, podstatnú časť zápisnice o výsluchu P. W., A.. XX.XX.XXXX zo dňa 13.09.2019 z čl. 644 až 647, podstatnú časť zápisnice o výsluchu P. W., A.. XX.XX.XXXX zo dňa 25.09.2020 z čl. 648 až 650, podstatný obsah zápisnice o výsluchu T. W. zo dňa 29.01.2020 z čl. 651 až 658.

Z čítanej zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 21.07.2019 (čl. 621 až 629) bolo zistené, že v uvedený deň o 05.45 h ráno podala X. T., A.. XX.XX.XXXX trestné oznámenie, v ktorom popisuje udalosti, ktoré sa odohrali medzi ňou a P. W. a P. P. na byte v E. dňa 20.07.2019. V tomto oznámení okrem iného uvádza, že keď zostala sama s P., tak tento zatvoril dvere na spálni, strčil ju do ramien rukami a ona sa zvalila na posteľ, nedalo sa jej vstať, cítila, že je opitá a videla, že P. má vyzlečené nohavice a slipy, stiahol jej dole nohavice a gaťky, pričom ona sa vzpierala a vrtela, snažila sa tiež kopať ako chcel do nej „vniknúť“, pričom cítila ako jej vnikol do pošvy jedným, či dvoma prstami. Chcel sa tiež s ňou bozkávať, čo tiež odmietala a pritom jej zahryzol do spodnej pery, ktorá jej potom napuchla.

Ďalej bol čítaný podstatný obsah zápisnice o výsluchu osoby P. W., A.. XX.XX.XXXX zo dňa 21.07.2019 z čl. 630 až 632 a o výsluchu P. P., A.. XX.XX.XXXX zo dňa 21.07.2019 (čl. 633 až 636), oboch k okolnostiam nasvedčujúcim tomu, že mali spáchať trestný čin znásilnenia. Oba výsluchy boli realizované po podaní trestného oznámenia X. T..

Pri tomto výsluchu P. W. okrem iného uviedol, že keď už boli na byte v E.Y., tak sa bozkával so X., bola opitá a X. sa potom išla bozkávať s P., potom mu X. povedala, aby vyšiel z bytu von a keď sa vrátil, tak

videl ako X. zvracala, preto ju umyl, osprchoval vlasy a prezliekol jej tričko. Následne jej telefonovala mama a potom aj s priateľom pre X. prišli a keď videli v akom je stave, tak prehľadávali byt, lebo si mysleli, že na byte drogovali. Potom so X. odišli a následne sa vrátil už len X. nevlastný otec, jeho syn a predtým ešte jeden chlap, kričali na nich, prefackali ho a potom ich aj s P. previezli ku nim na dvor, kde ich bili na trávniku a vtedy už aj X. mama.

Obsahovo totožne pri tomto výsluchu vypovedal aj P. P., pričom uviedol aj to, že chlapi ho bili päšťou do tváre, do nosa, tiekla mu krv, dostal aj facky, pričom jeden prišiel s kliešťami a nimi mu stlačil ukazovák na pravej ruke.

Z uznesenia okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície zo dňa 09.07.2020, ČVS: ORP-360/1-VYS-RS-2019 (čl. 637 až 643) bolo zistené, že ml. P. P., A.. XX.XX.XXXX Q. D. bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na mal. X. T. dňa 20.07.2019. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že 01.12.2020 bola na Okresný súd Rimavská Sobota podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, č.k. 2Pv/288/19/6609-83 na obvineného P. P., A.. XX.X.XXXX, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona pre skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 20.07.2019 v presne nezistenom čase v spálni bytu v E. na poškodenej mal. X. T. a konanie sa v tejto trestnej veci vedie na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 15T/24/2020.

Pre potreby konania v predmetnej trestnej veci bol z konania vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020 okrem už spomínanej obžaloby prečítaný aj podstatný obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020 zo dňa 15.06.2021 (čl. 607 až 613), a to najmä výpoveď svedka P. W., ktorý na otázku prokurátora, či v byte niečo čistili alebo vyprali po tom všetkom, uviedol „Ja som nahádzal svoje veci do práčky z koša na prádlo, nie veci, ktoré som mal na sebe, samotný program na čistenie som však nezapol. Nevieam povedať kto práčku zapol. Moja matka mi predtým nakázala v byte upratať, o vypratí však nebola reč.“. Tento svedok tiež na otázku zákonnej zástupkyne maloletej poškodenej (X. T.), či sa vie vyjadriť ku krvavej plachte, ktorú spolu s pánom O. videli na byte a ktorá sa už nenašla, uviedol „žiadnu krvavú plachtu som nevidel“.

Tiež bola čítaná zápisnica o výsluchu svedkyne T. W. zo dňa 29.01.2020, keď vypovedala v prípravnom konaní vo veci zločinu sexuálneho násillia (vec Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020), kde na otázku vyšetrovateľa (čl. 657), aby sa vyjadrila ohľadom telefonického rozhovoru, kde sa jej F. U. pýtal na krvavú plachtu a od čoho je zakrvavená, svedkyňa uviedla, „On sa ma opýtal, že či som potratila. Ja som mu povedala, že áno, ešte toľko povedal, že to si neviete upratať tú krv, niečo v tom zmysle, že som riadny prípad. To bolo všetko. O žiadnej plachte počas rozhovoru nebola reč.“. Na ďalšiu otázku, či posteľné prádlo s plachtou a paplónom už bolo vyzlečené, keď odchádzala z bytu, uviedla, „Nie nebolo. Chlapci mali posteľné prádlo najskôr vyzliecť a potom dať prať.“ a na ďalšiu otázku, že či keď odchádzala z bytu do P. bola posteľná plachta znečistená krvou odpovedala, že nie a dodala, „Chcem povedať, že ja keď som potratila, tak od krvi sa zašpinil iba samotný paplón bielej farby, na ktorom nebola žiadna obliečka. Ten paplón mi policajti zobrali. Plachta, ktorá bola na matraci posteľe, tá bola čistá, nebola zašpinená od krvi po mojom potrate, ani nijak inak o čom by som vedela.“.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátor vyvodzuje trestnú zodpovednosť všetkých obžalovaných za žalované trestné činy na základe skutkového deja, ktorý v obžalobe ustálil po tom, ako obžalovaní 1/3/ a 4/ opustili predmetný byt v E. prvýkrát.

Vzhľadom k závažnosti prejednávanej veci je pre jej rozhodnutie dôležité, aby bol ustálený aj skutkový dej, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a ktorý sa odohral krátko pred prvým vstupom uvedených obžalovaných do bytu a po ich prvom vstupe doň. Zistenie týchto skutočností je potrebné najmä z pohľadu ustanovenie § 278 ods. 3 Tr. poriadku, podľa ktorého súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe a aj v súvislosti s ustanovením § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru

zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. V neposlednom rade je to v danom prípade nevyhnutné aj z pohľadu ustanovenia § 168 ods. 1 vety prvej Tr. poriadku, v zmysle ktorého súd v odôvodnení rozsudku stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Na tomto mieste je tiež potrebné zdôrazniť, že skutkovou podstatou trestného činu rozumieme súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Skutková podstata je jedným z formálnych znakov trestného činu a je charakterizovaná súhrnom jednotlivých znakov, medzi ktorými existujú vzťahy relatívnej samostatnosti a zároveň vzájomnej podmienenosti, čo z nich vytvára určitý systém. V dôsledku toho je podmienkou existencie skutkovej podstaty naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty toho-ktorého trestného činu. Nedostatok jedného znaku sa rovná nedostatku skutkovej podstaty ako takej. Z uvedeného vyplýva, že znaky skutkovej podstaty trestného činu majú všeobecne obligatórnu povahu s výnimkou prípravy a pokusu, kde chýba následok a príčinný vzťah medzi ním a konaním. Okrem toho skutková podstata môže obsahovať niektoré znaky, ktoré nie sú vo všeobecnosti povinné a tieto znaky označuje ako fakultatívne.

Medzi obligatórne znaky skutkovej podstaty každého trestného činu patrí objekt (chránený záujem zákonom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok), subjekt (páchatel') a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky). Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok, existujú v každej skutkovej podstate trestného činu aj keď v nej nie sú výslovne uvedené, avšak v prípade ak by niektorý z týchto znakov chýbal, nešlo by v danom prípade o trestný čin.

Na vyššie uvedenom základe bolo vykonaným dokazovaním zistené, že do predmetného bytu vstúpili obžalovaní 1/ a 3/ v dvoch prípadoch a obžalovaní 2/ a 4/ v jednom prípade.

V prvom prípade vstúpili do bytu obžalovaní 1/ E. O. st. spolu s priateľkou obžalovanou 4/ D. T. a následne po privolaní aj obžalovaný 3/ F. U.. Dôvodom prečo títo obžalovaní vstúpili do bytu bol strach obžalovanej 4/ ako matky o svoju dcéru X. T., pretože z telefonického rozhovoru s ňou, ako aj z predchádzajúcej SMS správy zaslanej z telefónu X., táto pociťovala strach o dcéru z jej nezvyčajného správania. Keď prišli obžalovaní 1/ a 4/ pre X., táto stála vonku pred bytom a spolu s ňou tam bol aj poškodený W.. Podľa výpovedí týchto obžalovaných Sára ledva stála na nohách, mala mokré vlasy, napuchnutú peru, bola ovracaná, preto si mysleli, že je zdrogovaná. Kričali na W. čo sa stalo, čo jej spravili, čo jej dali, na čo im on povedal, že jej nič nespravili, nedrogovali a že sa o tom môžu sami v byte presvedčiť a umožnil im vojsť do bytu. Obžalovaná 4/ začala byť prehľadávať, pričom zistila, že byte sa nachádza aj poškodený P., ktorý tiež tvrdil rovnaké skutočnosti ako W.. Obžalovaný 1/ telefonicky privolať do bytu obžalovaného 3/ F. U. s odôvodnením, že tento už mal osobnú skúsenosť s drogami. Po príchode ich začal U. upokojsť, že X. nevyzerá ako zdrogovaná, ale len ako opitá. Okrem obžalovanej 4/ byt prezrel aj obžalovaný 1/, ktorý v kúpeľni na zemi videl krvavú plachtu, avšak si ju v tom čase nedával s ničím do súvisu a na byte o tom spoluobžalovaným nepovedal. Potom všetci traja obžalovaní aj so X. odišli domov. Tento skutkový dej bol zistený z výpovedí uvedených obžalovaných, svedkyne X. T. a zásadným spôsobom nebol rozporovaný ani výpoveďami poškodených.

Ďalej bolo zistené, že po príchode domov matka uložila X. spať s tým, že od nej bude žiadať vysvetlenie až keď sa ráno zobudí. Po uložení X. sa títo traja obžalovaní začali o celej udalosti rozprávať, pričom obžalovaný 1/ spomenul krvavú plachtu, ktorú videl v kúpeľni. Na to obžalovaná 4/ veľmi znervóznela, išla prezrieť X. a zbadala, že X. má zakrvavené nohavice, nohavičky, pričom v tom čase nemala menštruáciu, na tele jej zbadala modriny a odškrabnuté znamienko na chrbte. Medzitým prišiel domov aj obžalovaný 2/ E. O. ml., syn obžalovaného 1/, ktorému porozprávali vyššie popísané udalosti.

Keďže obžalovaná 4/ bola veľmi nervózna, rozhorčená a panikárila, keďže nevedela čo sa jej dcére v skutočnosti stalo a aké to môže mať pre ňu následky, obžalovaný 3/ sa ponúkol, že pôjde späť do predmetného bytu a pokúsi sa od chlapcov zistiť čo sa v skutočnosti stalo. Toto bol aj dôvod, prečo druhýkrát tento obžalovaný vošiel do bytu a následne za ním po jeho telefonickom privolaní aj obžalovaní 1/ a 2/. Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďami všetkých obžalovaných, pričom je nutné uviesť, že v tomto smere boli ich výpovede počas celého trestného stíhania konzistentné.

V tomto momente vznikli po vykonanom dokazovaní dve verzie skutkového deja, ktorý sa mal odohrať v predmetnom byte na prelome dní 20.07.2019 a 21.07.2019 a následne aj na dvore u obžalovanej 4/ D. T..

Prvá vychádza najmä z výpovedí oboch poškodených, ich zákonných zástupcov a záverov znaleckého dokazovania a je ustálená v skutkovej vete obžaloby.

Druhú preukazujú výpovede obžalovaných a tiež aj ďalšie nepriame dôkazy vykonané či už v prípravnom konaní alebo priamo na hlavnom pojednávaní, a to najmä výsluchy policajtov (svedkov F., W., D.), ktorí sa dostavili na prešetrenie udalosti na základe telefonického oznámenia obžalovanej 4/ pre podozrenie zo sexuálneho násillia vykonaného na jej dcére, ďalej z výsluchu nestranných svedkov (L., U., D., O.), ale aj z výsluchu znalca P. W. na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti je tiež nutné poukázať na čítanú zápisnicu o trestnom oznámení X. T., čítané zápisnice o výsluchoch P. Y. W., ako osôb k okolnostiam nasvedčujúcim tomu, že mali spáchať trestný čin znásillenia a v neposlednom rade aj na čítané uznesenie o vznesení obvinenia P. P. a podanú obžalobu proti nemu pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a tiež na čítané zápisnice z hlavného pojednávania v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020.

Podľa tejto druhej verzie ani jeden z obžalovaných nepopiera, že vstúpili do predmetného bytu v čase ustálenom v obžalobe, avšak na rozdiel od obžaloby tvrdili, že dôvodom vstupu bolo zistiť čo sa v skutočnosti X. stalo. Od počiatku trestného stíhania obžalovaní popierali, že by do bytu vstúpili pod nejakou zámienkou a bez súhlasu oprávnenej osoby a že by v byte zotrvali aj napriek nesúhlasu oprávnenej osoby. Rovnako tak všetci obžalovaní od počiatku popierali, že by oboch poškodených proti ich vôli a pod hrozbou fyzického násillia nútili nastúpiť do motorového vozidla, ktorým boli odvezení na dvor rodinného domu D. T. a že ich vydierali, že ak niekomu povedia čo im urobili, tak že ich zabijú, ako aj ich rodiny.

Opak tvrdili počas konania obaja poškodení, avšak ich tvrdenia považoval súd za nevieryhodné a navyiac tvrdenia poškodených o vydieraní, obmedzovaní ich osobnej slobody a porušovaní domovej slobody nevyplyvajú zo žiadneho ďalšieho vykonaného dôkazu. Pokiaľ výpovede poškodených v tomto smere potvrdzujú výsluchy ich zákonných zástupcov, t.j. rodičov, je nutné uviesť, že ani jeden z týchto rodičov pri samotnom skutku prítomný nebol a o všetkom sa dozvedeli až z rozprávania samotných poškodených detí.

Nevierehodnosť výpovedí poškodených W. Y. P. vyplýva jednak z rozporov v ich samotných výpovediach, ale aj z rozporov ich výpovedí konfrontovaných s ďalšími dôkazmi, a to najmä výsluchmi už vyššie zmienených policajtov, výsluchom znalca P. W. na hlavnom pojednávaní a taktiež aj z výsluchov vyššie označených nestranných svedkov a tiež z viacerých vážnych pochybností, ktoré po vykonanom dokazovaní vyšli najavo.

Vo vzťahu k obom poškodeným je v prvom rade potrebné uviesť, že ani jeden z nich sa nezúčastnil hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci s odôvodnením, že účasť na ňom by zhoršila ich psychický stav. Osobitne je potrebné pozastaviť sa pri W., ktorý ako svedok vystupuje tak v predmetnej trestnej veci, kde je zároveň poškodený, ako aj v trestnej veci Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020, v ktorej je trestne stíhaný P. pre zločin sexuálneho násillia, ktorého sa mal dopustiť na X. T.. Obe trestné veci vo svojej podstate vzájomne súvisia, pretože sa týkajú X. T. a mali sa odohrať sčasti na rovnakom mieste a v rovnakom čase (byť W. Q. E.). Zároveň obžalovaní v predmetnej trestnej veci vystupujú ako svedkovia vo veci, kde je trestne stíhaný P..

Z tohto pohľadu sa súdu javí konanie W. ako účelové, pretože vo veci kde vystupuje ako zároveň poškodený sa ospravedlní z účasti na hlavnom pojednávaní a vo veci kde je trestne stíhaný jeho kamarát P. sa na hlavné pojednávanie dostavil a vypovedal na ňom. Aj na tomto pojednávaní bol povinný hovoriť pravdu a nič nezamlčať o skutočnostiach, ktoré sú mu známe o prejednávanej trestnej čine a keďže ide, ako už bolo vyššie vysvetlené o veci, ktoré vzájomne súvisia, tak aj táto jeho výpoveď mu logicky musela vyvolať v pamäti skutočnosti odohrajúce sa ohľadom veci, kde vystupuje ako poškodený a tu už možnosť zhoršenia svojho psychického stavu nenamietal.

Za vážne rozpory a pochybnosti vo výpovediach oboch poškodených považoval súd skutočnosti, ktoré pri svojich výsluchoch uvádzali ohľadom „krvavej plachty“, ktorú počas prvého vstupu do bytu videl v kúpeľni na zemi obžalovaný 1/ E. O. st..

Poškodený W. ani pri jednom výsluchu v prípravnom konaní nič o tejto krvavej plachte neuvádza, naproti tomu poškodený P. pri výsluchu zo dňa 23.07.2019 uviedol, že v kúpeľni bola ešte krvavá plachta, o ktorej povedali, že P. mama potratila a krv na plachte bola z nej. P. mame potom zatelefonoval, povedal jej čo sa stalo s tým, aby vysvetlila tú plachtu s krvou, pričom ona potvrdila, že je to jej krv a že im to prikázala dať prať. V konaní Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 15T/24/2020 na hlavnom pojednávaní dňa 04.05.2021 bola P. W. ako svedkovi položená otázka prokurátorom, či niečo v byte čistili alebo vypratali po tom všetkom, na čo tento okrem iného odpovedal, že mama mu predtým nakázala v byte upratať a že o vypraní však nebola reč. Na tom istom hlavnom pojednávaní bola tomuto svedkovi položená otázka zákonnej zástupkyne poškodenej, či sa vie vyjadriť ku krvavej plachte, pričom svedok odpovedal, že žiadnu krvavú plachtu nevidel.

Svedok P. W. tak o krvavej plachte nehovorí pravdu a jeho výpoveď vôbec nekorešponduje s výpoveďami P. P. ohľadom krvavej plachty, pričom navyše o krvavej plachte v kúpeľni a o telefonáte (P. W. s mamou T. W.) ohľadom nej sa vo výsluchoch vyjadrili aj obžalovaní 1/ a 3/ a táto skutočnosť vyplýva aj z čítanej zápisnice o výsluchu samotnej T. W..

Vážne pochybnosti ohľadom pravdovravnosti oboch poškodených vyplynuli aj z ďalšieho dokazovania, a to najmä pokiaľ obaja poškodení vypovedali o fyzických útokoch na nich zo strany obžalovaných a o intenzite týchto útokov. Tvrdili, že to boli mnohonásobné údery päťami ale aj kopanie do rozkroku, pričom žiadne takéto fyzické násilie nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, nevyplýva zo zabezpečených lekárskeho správ, ani zo znaleckého posudku P. W., navyše sám P. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že žiadne kopy do rozkroku poškodených neboli zistené a ani zdokumentované. Rovnako obaja poškodení vypovedali aj o tom, že P. mali byť spôsobené zranenia kliešťami, pričom však takéto zranenia tiež neboli znaleckým dokazovaním zistené. Rovnako znalcom nebolo potvrdené ani zranenie, ktoré malo byť P. spôsobené zahasením ohorku cigarety na jeho chrbte, pretože podľa znalca je v tejto súvislosti popisovaná len drobná chrastička, ktorá mohla vzniknúť aj šúchaním poškodeného po zemi s kamienkami. Vo vzťahu k zraneniam poškodených je tiež potrebné uviesť, že ani jeden z vypočúvaných policajtov si na poškodených žiadne vážnejšie zranenia nevšimol.

Súčasne je v tomto smere nepochopiteľné prečo ani jeden z poškodených o fyzických útokoch voči nim zo strany obžalovaných nič prítomným policajtom nepovedal, navyše keď bolo zistené, že policajti sa s poškodenými aj osamote rozprávali. Poškodení im ešte vtedy v noci nič nepovedali nie len o fyzických útokoch, ale ani o obmedzovaní ich osobnej slobody, domovej slobody, vydieraní a pod.. Nepochopiteľným sa javí aj správanie sa P., o ktorom na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní vypovedal policajt, svedok H. D.. Ide o udalosť, keď ráno predviedol k výsluchu P. a počas jazdy si všimol, že tento je dobitý a puchla mu tvár, na čo mu P. povedal len toľko, že večer „aj dostal“. Počas jazdy boli v aute len oni dvaja, preto neobstojí predchádzajúce tvrdenie P. o tom, že vtedy večer nič policajtom nepovedal, lebo sa bál, obžalovaní mu hrozili a pod..

Vážne pochybnosti ohľadom vierohodnosti oboch poškodených vyplýva aj zo správania sa oboch poškodených hneď po skutku. Okrem už skôr spomínaných skutočností, keď nič nepovedali policajtom priamo na mieste, je to aj sled udalostí v súvislosti s trestnými oznámeniami.

Z čítaných listinných dôkazov vyplýva, že X. T. podávala trestné oznámenie dňa 21.07.2019 o 05.45 h, pričom jej výsluch v súvislosti s týmto oznámením bol ukončený toho istého dňa o 07.20 h. Následne bol dňa 21.07.2019 o 08.15 h vypočúvaný P. P. k okolnostiam nasvedčujúcim tomu, že mal spáchať trestný čin znásilnenia, pričom jeho výsluch bol ukončený toho istého dňa o 10.10 h a rovnako bol v ten istý deň o 10.35 h vypočúvaný aj P. W., tiež k okolnostiam nasvedčujúcim tomu, že mal spáchať trestný čin znásilnenia. Jeho výsluch bol ukončený o 12.15 h.

V predmetnej trestnej veci však podal trestné oznámenie len poškodený P. W., a to až nasledujúci deň, t.j. dňa 22.07.2019 o 12.38 h a P. P. trestné oznámenie vôbec nepodal aj napriek tomu, že podľa vykonaných dôkazov mal utrpieť vážnejšie zranenia ako W..

V tejto súvislosti si nemožno nevšimnúť ani vážnu pochybnosť v postupe orgánov činných v trestnom konaní, ktorá vyplýva z toho, že trestné oznámenie v predmetnej veci podal W. dňa 22.07.2019, avšak opatrenie vyšetrovateľa o nariadení fotografovania zranení oboch poškodených a ich následná fotodokumentácia je zo dňa 21.07.2019, teda ešte deň pred podaním trestného oznámenia. Rovnako tak lekárske správy v súvislosti s vyšetrením oboch poškodených sú u každého z nich tiež zo dňa 21.07.2019, teda aj tu deň pred podaním trestného oznámenia.

Všetky tieto vyššie popísané rozpory a pochybnosti súd v zmysle zásady in dubio pro reo vyhodnotil v prospech obžalovaných.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania vo vzťahu k žalovaným trestným činom vydierania, obmedzovania osobnej slobody a porušovania domovej slobody, tak ako sú právne kvalifikované v obžalobe prokurátora, dospel súd k záveru, že dokazovaním nebola preukázaná tak objektívna stránka týchto trestných činov, ale zároveň ani subjektívna stránka a súčasne výpovede poškodených (priame dôkazy) vo vzťahu k týmto trestným činom považoval súd za nevieryhodné. Zároveň žiadne ďalšie nepriame dôkazy vykonané v konaní netvorili takú súvislú reťaz, ktorá by preukazovala naplnenie všetkých zákonných znakov uvedených trestných činov.

Na druhej strane dospel súd k záveru, že úmyslom obžalovaných vojsť do bytu nebola ich snaha obohatiť sa na úkor poškodených, prípadne spôsobiť v byte majetkovú škodu, ale naopak úmyslom bolo zistiť čo sa v skutočnosti stalo X. T., ktorú pri ich prvom kontakte s ňou v noci pred bytom videli v zlom fyzickom stave s opuchnutou perou a mokрыmi vlasmi. Následné zistenie jej zakrvavených nohavíc a nohavičiek, modrín na tele a odškrabnuté materské znamienko ešte viac u nich vystupňovalo snahu zistiť čo sa v skutočnosti stalo a kto a akým spôsobom jej ublížil. Toto bolo aj dôvodom prečo naliehali a žiadali od oboch poškodených patričné vysvetlenie a dokazovaním bolo preukázané, že s tým poškodením súhlasili. Dokazovaním neboli zistené žiadne hrozby zo strany obžalovaných voči poškodeným a ani vyhrážky o zabití.

Na druhej strane bolo zistené a vyplýva to aj z výsluchu obžalovaných a ich priznania, okrem obžalovaného 3/, že počas „naliehania“ na poškodených aby povedali pravdu čo sa X. stalo, použili aj fyzické násilie, pričom každý z obžalovaných 1/, 2/ a 4/ priznal údery rukou, prípadne päťou (obžalovaný 1/ a 2/). V tejto súvislosti je však k žalovanému prečinu ublíženia na zdraví nutné uviesť, že intenzita ich fyzického násillia bola nízka a v žiadnom prípade nie tak vysoká, ako to tvrdili poškodení. Tu sa odkazuje na skoršie uvedené zistenia znalca P. W.. Čo sa týka zranenia oboch poškodených, je tiež nutné uviesť, že znalec najmä u poškodeného P. konštatoval porušovanie liečebného režimu. Pokiaľ by mu mali obžalovaní takým spôsobom fyzicky ublížiť, ako to popisoval vo svojich výsluchoch on, aj poškodený W., nie je možné, aby na druhý, prípadne tretí deň po týchto útokoch nastúpil do práce, kde vykonával náročné fyzické úkony v súvislosti s prácou na kombajne. Rovnako tak podľa názoru súdu nemohol byť ani v tak zlom psychickom stave, ako to on tvrdí, pretože krátko po vzniku zranení absolvoval skúšky do autoškoly. Tieto skutočnosti sú preukázané výsluchom znalca, ale aj svedka P. O.. Rovnako tak sa ani u poškodeného W. nepreukázala vážnosť zranení, pretože svedkovia U. Y. D. ho videli „bez goliera“ dňa 22.07.2019 tlačiť bicykel.

V súvislosti so žalovaným prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorého spáchanie sa kladie za vinu všetkým obžalovaným, súd uvádza, že ani v tomto prípade nepovažoval fyzické násilie obžalovaných za trestné. V tomto prípade poukazuje súd na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Z vyššie uvedených skutkových záverov podľa názoru súdu bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že závažnosť fyzického násillia spáchaného obžalovanými na poškodených a následky tohto násillia boli nepatrné, pričom je potrebné prihliadať na už vyššie popísaný motív konania obžalovaných a okolnosti za ktorých k fyzickému útoku došlo.

Na uvedenom základe súd všetkých obžalovaných podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Keďže obžalovaní boli spod obžaloby oslobodení, súd podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku oboch poškodených s celými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

obžalovaný 1/ E. O., XX.XX.XXXX

- násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy mal iného nútiť, aby niečo konal alebo trpel a konania sa mal dopustiť na chránenej osobe - na dieťaťi a z osobitného motívu - v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin,
- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlija iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaný 2/ E. O., XX.XX.XXXX

- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlija iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaný 3/ F. U.G., XX.XX.XXXX

násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy mal iného nútiť, aby niečo konal alebo trpel a konania sa mal dopustiť na chránenej osobe - na dieťaťi,

- spoločným konaním mal inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,
- spoločným konaním mal neoprávnene vniknúť do obydlija iného a tam neoprávnene zotrvať a činu sa mal dopustiť najmenej s dvoma osobami,
- spoločným konaním mal inému úmyselne ublížiť na zdraví,

obžalovaná 4/ D. T.E., XX.XX.XXXX

- spoločným konaním mala inému brániť bez oprávnenia užívať osobnú slobodu a dopustiť sa ho na chránenej osobe - na dieťaťi,
- spoločným konaním mala inému úmyselne ublížiť na zdraví,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.